

Jozef en Esther

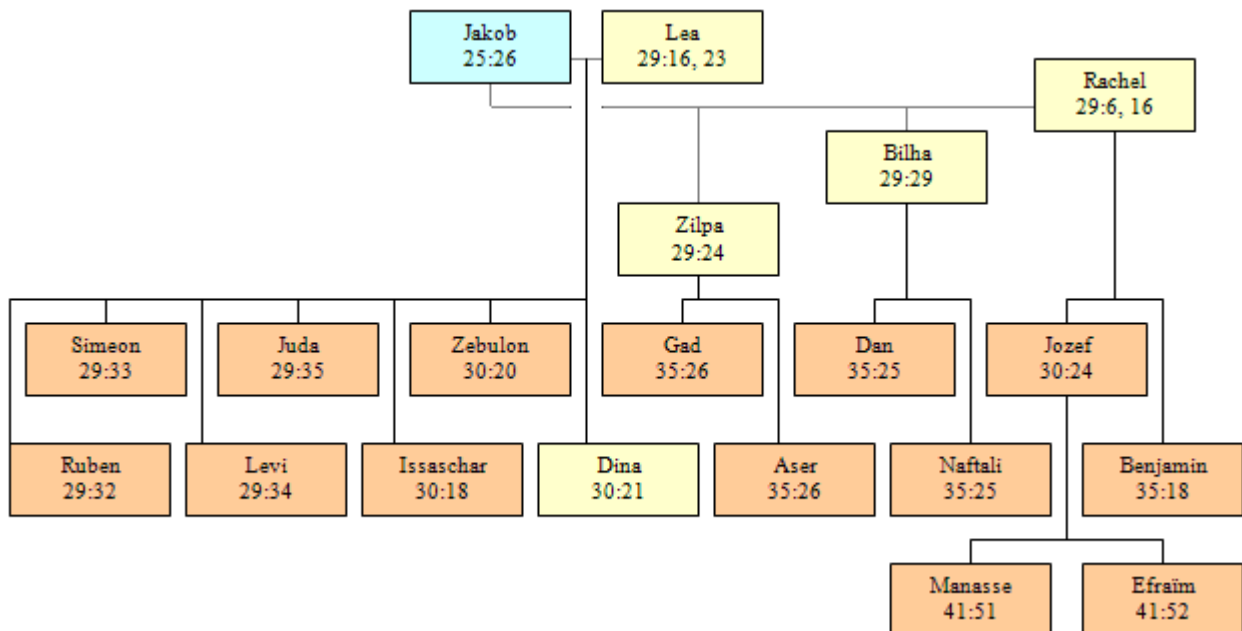
Les 6/13 - Jozef stelt broers op de proef (Genesis 42-44)

Bron: <http://www.middletonbiblechurch.org/>
NL: <http://www.verhoevenmarc.be/jozef-esther.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, plaatje en bewerking door M.V. Update 9-1-2016

Jozef onderwerpt zijn broers aan een eerste test (Genesis 42)

Jakob zond zijn zonen naar Egypte om graan te kopen want er was hongersnood in het land. Wat zou er gebeurd zijn met Jakob en zijn zonen als zij niet naar Egypte zouden gegaan zijn (42:2)? Zij zouden niet in leven blijven. Jakob stuurde eens zijn geliefde zoon **Jozef** op een missie alleen (Genesis 37:13-14), maar later weigerde hij **Benjamin** mee te sturen met zijn broers (Genesis 42:4). Waarom was hij zo beschermend? Hij had al een van Rachels zonen verloren (zo dacht hij). Hij wilde niet de andere verliezen.



Uit: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/stamboom-adam-12stammen.pdf>

Volgens Genesis 42:6, 9 werd Jozefs eerste droom vervuld (vergelijk Genesis 37:7-8, waar het woord “bogen” hetzelfde is als in 42:6). Ook in Genesis 37:7-8 waren slechts de 10 broers betrokken, niet Benjamin. Vergelijk Genesis 37:9-10. Jozef wist dat Gods doel was vervuld (Genesis 42:9).

Jozef herkende onmiddellijk zijn broers, maar zij herkenden hem niet. Meer dan 20 jaar eerder bedrogen zij hun vader toen hij Jozefs kleed herkende (Genesis 37:32-33), maar tegenover Jozef werden zijzelf bedrogen toen zij hun eigen broer niet herkenden. Waarom herkenden zij hem niet? Vele jaren waren voorbij gegaan. Hij was geen zeventien meer. Zijn positie, kleding en taal waren ook anders (Genesis 42:23). Zij beseften helemaal niet dat hij, waarvan zij zeiden “een is er niet meer” (Genesis 42:13), precies degene was met wie zij spraken!

Toen Jozef zijn broers herkende, gaf hij hen een moeilijke tijd en sprak “harde woorden” tegen hen (op een strenge manier – Genesis 42:7). Jozef behandelde zijn broers wel niet zo slecht als zij hem vroeger behandelden (Genesis 37:20-27). Deze broers hadden Jozef hard behandeld uit jaloezie en haat. Jozef was tegen hen hard uit liefde en bezorgdheid. Inderdaad, het was niet Jozef maar God

door Jozef die hen hard en streng behandelde. Zij hadden die harde behandeling nodig zoals volgende vragen aantonen:

- Hadden deze broers ooit hun grote zonde erkend en beleden?
- Hadden zij zich ooit bekeerd van hun boze daad?
- Zijn zij ooit opgehouden met hun zonde te verbergen?
- Hebben zij ooit aan hun vader verteld wat zij hadden gedaan?

Omdat zij nooit komaf hadden gemaakt met hun zonde, zou God komaf maken met hen! Hoe is ditzelfde principe van toepassing op gelovigen vandaag (1 Korinthiërs 11:31-32)? “Want als wij onszelf zouden beoordelen, zouden wij niet geoordeeld worden. Maar als wij geoordeeld worden, worden wij door de Heere bestraft, opdat wij niet met de wereld veroordeeld zouden worden”.

Jozefs broers konden niet enkel de harde kant zien van deze man, die gouverneur was over het land. Er was ook een andere kant, een zachte kant, die zij niet konden zien (Genesis 42:24; 43:30-31).

Jozef kende zijn broers! Dit waren precies die mannen die hem jaren eerder trachtten te doden en die hem uiteindelijk aan Egypte verkochten als slaaf! Jozef had de positie en de macht om met deze mannen te doen wat hij wilde! Wat zou de natuurlijke menselijke reactie zijn? Wraak nemen? Vergelden? Met hen doen zoals zij met hem deden? Was dat Jozefs reactie?

Wat zou de reactie van een gelovige moeten zijn jegens hen die hem mishandelden of vervolgden? Zie Romeinen 12:14,17-21; 1 Petrus 3:9: geen kwaad met kwaad vergelden!

Toen Jozef zijn broers beschuldigde van spionage, antwoordden zij snel: “Nee, mijn heer, ... wij zijn eerlijke mensen (Genesis 42:9-11). Zij beweerden dat zij eerlijke mannen waren en geen leugenaars. Maar zij waren niet al te eerlijk toen zij de waarheid achterhielden en hun vader belogen over Jozef, jaren eerder (Genesis 37:31-33)! Jozef onderwerpt hen dan aan een test – een gelegenheid om hun eerlijkheid te bewijzen (Genesis 42:14-20). Zouden zij slagen in die test?

Toen de tien broers in Egypte aankwamen, begon alles mis te lopen! Zij werden beschuldigd (Genesis 42:9, 12, 14), getest (Genesis 42:15-16), en in de gevangenis opgesloten (Genesis 42:17, 19). Waarom overkwam hen dit alles? Waren zij onschuldige en eerlijke mensen? Verdienden zij zulke problemen? Diep in hun harten wisten zij dat zij precies verdienden wat zij kregen. Uiteindelijk, na twintig of eenentwintig jaren na hun misdaad (Jozef was nu minstens 37 jaar oud), gaven zij hun schuld toe: “Werkelijk, wij zijn **schuldig** vanwege onze broer” (Genesis 42:21). Misschien dachten zij dat ze na twintig jaar verlost waren van hun misdaad! Maar helaas, het geroep van Jozef kwam terug en spookte door hun geest want zij herinnerden zich de dag dat de jonge Jozef in de put zat: “Wij zagen zijn **zielsbenauwdheid** toen hij ons **om genade smeekte**, maar wij gaven hem geen gehoor! Daarom komt deze **benauwdheid** (zelfde woord als eerder in deze zin) over ons” (Genesis 42:21).

Er bestaat een geestelijk principe dat de zonde van slechte mensen dikwijls terugkeert op hun eigen hoofden – een boemerangeffect! Bestudeer Spreuken 26:27; 28:10; Psalm 7:15-16; Prediker 10:8; Obadja 15; Joël 3:4; Galaten 6:7; vergelijk Mattheüs 7:2. Hun grote zonde, die Jozef in slavernij bracht, leidde ertoe dat de natie Israël (hun kinderen) vierhonderd jaren in slavernij kwam. Maar zelfs dat was Gods genadige plan voor Zijn volk (Genesis 15:12-14).

Ruben was Jakobs oudste zoon. Waarom zette Jozef hem niet in de gevangenis (Genesis 42:22-24; vergelijk 37:21-22, 29-30)? In plaats daarvan werd Simeon, de tweede-oudste zoon gebonden (Genesis 42:24). We weten dat Ruben getracht heeft Jozef te redden (niet uit bezorgdheid voor Jozef maar uit verantwoordelijkheidsbesef jegens zijn vader) en daarom is het hoogstwaarschijnlijk dat Simeon de leider was in de misdaad tegen Jozef. Mogelijk waren de andere broers verrast dat de gouverneur toevallig de meest verantwoordelijke broer gevangen zette.

De benauwdheid van de broers werd nog groter toen zij het geld in hun zakken ontdekten. Opnieuw deed hun schuldige geweten hen voelen dat God hen betaald zette voor hun misdaad: “Wat is dit dat **God** ons heeft aangedaan? (Genesis 42:28). Wanneer zij het zouden wagen terug te keren naar Egypte, zou de gouverneur een verdere beschuldiging tegen hen kunnen inbrengen. Deze “eerlijke mannen” zouden dan allemaal van diefstal beschuldigd worden! Toen Jakob dit alles hoorde, was

dat bijna meer dan hij kon dragen (Genesis 42:29-38). Ook hij faalde erin Gods doel te zien in de schijnbaar verschrikkelijke keer in de gebeurtenissen waarvan zijn zoons verslag uitbrachten.

Zelfs wanneer de omstandigheden negatief schijnen, werkt God op positieve wijze! Het grootste bewijs hiervan was het kruis van Golgotha. God was in staat de donkerste dag in de geschiedenis, toen alle zonden van de mensheid op Gods Zoon terecht kwamen, om te keren in de rijkste zegen voor allen die geloven!

Jakob riep uit en zei: “Al deze dingen zijn **tegen** mij!” (Genesis 42:36c). Wat zegt God ons in Romeinen 8:38-39? NIETS kan ons scheiden van de liefde van God in Christus Jezus!

Jozef onderwerpt zijn broers aan een tweede test (Genesis 43-44)

Jakob en zijn zonen konden niet weten dat de hongersnood zolang zou duren (vergelijk Genesis 45:6), en opnieuw kwamen zij graan tekort om in leven te blijven. Jakobs zonen onderwierpen zich aan de wil van hun oude vader, en uiteindelijk stemde hij ermee in Benjamin mee te laten gaan, die toen ongeveer 23 jaar oud was.

Ruben had aangeboden de volle verantwoordelijkheid op zich te nemen voor Benjamin, zelfs ten koste van zijn eigen twee zonen (Genesis 42:37-38). Echter, hij had erin gefaald Jozef terug te brengen naar zijn Vader, jaren eerder. Uiteindelijk stelde Juda zich als borg (43:9) voor Benjamin, en nam de volle verantwoordelijkheid op zich. Dit was een borg, onderpand of garantie dat Benjamin veilig zou terugkeren. Welke rol had Juda in de misdaad van Jozef (37:26-36)? Juda had gezegd: “Kom, laten wij hem aan de Ismaëlieten verkopen; laten wij niet onze hand aan hem slaan. Hij is immers onze broer, ons eigen vlees. Zijn broers luisterden naar hem” (vs. 27).

Welke onderpand of garantie geeft God om te verzekeren dat de gelovige veilig in de hemel zal komen (Zie Efeziërs 1:13-14; 4:30)? Wij zijn “verzegeld met de Heilige Geest van de belofte, Die het onderpand is van onze erfenis”.

Toen de broers opnieuw voor Jozef verschenen, ditmaal samen met Benjamin, bogen zij neer voor Jozef, en vervulden zo Jozefs tweede droom (Genesis 37:9-10, met Benjamin die mogelijk zijn vader en moeder vertegenwoordigde). De broers waren verbaasd toen zij geplaatst werden volgens hun leeftijd, van de oudste tot de jongste (Genesis 43:33). Dit was niet louter toeval dat zij zo geordend waren. Men kan gemakkelijk aantonen (door gewoon alle getallen van 1 tot 11 samen te vermenigvuldigen) dat er niet minder dan 39.916.800 mogelijkheden zijn waarop de 11 personen konden opgesteld worden aan tafel! Dus, dat de dienaren per toeval één correcte samenstelling hadden, is zo goed als onmogelijk. Het is immers één kans op 40 miljoen! Ofwel wist deze gouverneur veel meer over hun familie dan zij zich hadden gerealiseerd; ofwel had hij een soort van bovennatuurlijke kracht (Henry Morris).

Waarom denkt u dat Jozef zo'n voorkeursbehandeling aan Benjamin gaf (Genesis 43:34)? Onthoud dat Jozef hen op de proef stelde. Zijn broers zondigden in het verleden wegens hun jaloezie over Jakobs voorkeursbehandeling van zijn geliefde zoon Jozef. Nu deed Jozef iets gelijkaardigs met betrekking tot Benjamin. Hun belangrijkste test, echter, moest nog komen.

Beschouw Juda's passionele woorden in Genesis 44:16. Toen hij zei: “God heeft de **misdaad** van uw dienaren aan het licht gebracht”, denkt u dan dat hij de zonde van het stelen van Jozefs beker bedoelde? Nee, jarenlang dachten zij dat zij weg konden komen met hun misdaad, maar uiteindelijk haalde hun zonde hen in en moesten ze die onder ogen zien.

Waarvan kunnen we zeker zijn, volgens Numeri 32:23? “Weet dan dat uw zonde u zal vinden!”. Vergelijk Genesis 4:7; Jesaja 59:12 en Jozua 7:1-26.

Wat was Jozefs doel met die geplande beker in de zak van Benjamin? Zouden de broers Benjamin in Egypte achterlaten (Genesis 44:17) en naar huis gaan om hun vader eens te meer te grieven? Hoe zouden zij ditmaal de favoriet van hun vader behandelen? Zouden zij zijn hart opnieuw breken? Waren deze broers veranderd vergeleken met wat zij twintig jaar eerder waren?

Beschouw zorgvuldig Juda's pleidooi in Genesis 44:18-34. Het is interessant dat hij veinsde dat Jozef dood was. Al zovele jaren hadden zij hun leugen verteld over de dood van Jozef dat zij het zelf begonnen te geloven! Nam Juda de verantwoordelijkheid voor Benjamins leven? Wilde Juda terugkeren naar zijn vader zonder Benjamin?

Uiteindelijk deed Juda een moedig verzoek: "En nu, laat uw dienaar toch **in plaats** van deze jongen de slaaf van mijn heer blijven, en laat de jongen met zijn broers gaan" (Genesis 44:33). Benjamin was degene die (schijnbaar) schuldig was. Hij was degene die (schijnbaar) zou moeten gestraft worden. Juda bood aan om zijn plaats in te nemen om gestraft te worden opdat Benjamin vrijuit kon gaan! Juda vroeg om de **plaatsvervanger** te zijn van Benjamin!

Hoe illustreert dit de plaatsvervangende dood van Christus (1 Petrus 3:18; 2 Korinthiërs 5:21; 1 Korinthiërs 15:3; etc.)? Uit de stam van Juda zou de ware Plaatsvervanger komen (Mattheüs 1:1-2; Openbaring 5:5; Hebreëen 7:14!).

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm